

Ο ΝΕΩΤΑΤΟΣ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

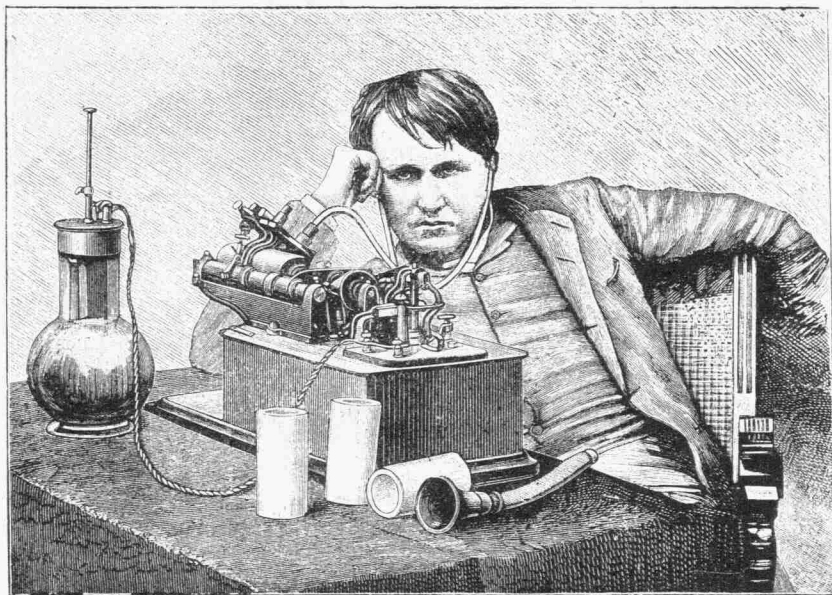
Πρό δώδεκα ἢ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ὁ Ἔδισον ὅστις δὲν εἶχε τότε τὴν κολοσσιαίαν σημερινὴν του φήμην, ἐφεύρισκε τὸν φωνογράφον. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶχε μείνη ἀτελής ὁ φωνογράφος δὲν παρῆγεν ἢ ἀτελῆ καὶ ἀβέβαια ἀποτελέσματα καὶ ἐφαίνετο ἀντικείμενον περιεργίας μᾶλλον ἢ δυνατῆς χρήσεως. Ἄλλ' ὁ ἐφευρέτης, καίπερ ἀσχολούμενος εἰς σπουδαιότατας ἐργασίας, εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς χρησιμώτερον, οικονομικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον, δὲν ἐλησμόνηε ὅμως καὶ τὸν φωνογράφον του. Εἰργάσθη πάλιν εἰς αὐτόν, τὸν ἐτελειοποίησε, οὐχὶ δὲ πρό πολλοῦ παρουσίασε τὸ νέον τοῦτο ὄργανον εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, ἧτις τὸ ἐδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

τικὰ κύματα δονοῦσι τὸ διάφραγμα καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀκίδα· αὕτη διέρχεται ἐπὶ τοῦ κηρίνου κυλίνδρου καὶ ἐντυπώνει ἐπ' αὐτοῦ σειρὰν κοιλωμάτων μᾶλλον ἢ ἤττον βαθέων. Λόγχη κοπτερὰ ἐπίκειται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ὄργανου ὅπως ἀποκόπτῃ, μετὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κηροῦ, ἣν ἐθίξεν ἡ ἀκίς, καὶ παρασκευάσῃ οὕτω τὸ ὄργανον πρὸς νέας ἐργασίας.

Ταυτοῦτος εἶναι ἐν συνόψει ὁ νέος φωνογράφος, ὅστις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τελειοποίησις τοῦ παλαιοῦ, ἀλλὰ τελειοποίησις προβάσα μέχρι τῶν τελευταίων αὐτῆς ὁρίων.

Διπλοῦν σκοπὸν ἔχει τὸ ὄργανον αὐτό, νὰ δέχεται τὴν ἐντύπωσιν τοῦ λόγου, καὶ νὰ ἀναπαράγῃ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐντύπωσιν ἐκείνην.

Διὰ τὸν πρῶτον σκοπὸν ὑπάρχει τὸ διάφραγμα ἐκ μετάλλου λεπτοῦ, ἐλαστικοῦ· διὰ

Ὁ νέος φωνογράφος τοῦ Ἔδισον συνίσταται ἐξ ἑνὸς κυλίνδρου ἐξ ὀρειγάλκου ἐπικειμένου ἐπὶ κεντρικοῦ ἄξονος, τὸν ὁποῖον ἠλεκτρικὸν κινητήριον κινεῖ περιστροφικῶς ταχύτατα. Ἐντὸς τοῦ κυλίνδρου τούτου εἰσάγεται σωλὴν κοίλος ἐκ κηροῦ ὅστις δέχεται τὰς ἡχηρὰς δονήσεις. Ἡ διάμετρος τοῦ κηρίνου σωλῆνος ποικίλλει ἀπὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἑκατοστομέτρων μέχρι δέκα. Ὑπερᾶνω τοῦ κυλίνδρου ὑπάρχει εἰδὸς τι κέρατος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ βάθος ὑπάρχει διάφραγμα λεπτότατον μεταλλινόν, φέρον ἀκίδα ὁξείαν θίγουσαν τὸν κηρίνον κυλίνδρον. Κωνοειδὲς ἀκουστικὸν κέραν ἀνοίγεται ἄνω τοῦ διαφράγματος ἵνα ἐνδυναμώσῃ τὴν φωνὴν καὶ καταστήσῃ ἐντονωτέρας τὰς δονήσεις αὐτῆς. Ὄταν ἡμιλῆ τις ἐντὸς τοῦ κωνοειδοῦς ἀκουστικοῦ κέρατος ἡχη-

τὸν δεῦτερον ὑπάρχει ἡ δονητικὴ μεμβράνα ἐκ δέρματος. Ὄταν θέλωμεν νὰ τυπώσωμεν τὸν λόγον ἡμιλοῦμεν ἐνώπιον τοῦ ἀκουστικοῦ κώνου τὰ διαφράγματα δονοῦνται ὑπὸ τῶν ἡχων καὶ ἡ χαλυβδίνη ἀκίς ἀποτυπώνει τὰς δονήσεις αὐτὰς ὡς κοιλώματα ἐπὶ τοῦ κηρίνου κυλίνδρου. Ὁ κύλινδρος λοιπὸν οὗτος ἀποτελεῖ εἶδος ἐπιστολῆς ἡμιλούσης καὶ ἐγκεχαραγμένης, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ἀποστείλωμεν μακρὰν ἐντὸς θήκης ὡς ἀποστέλλομεν, π. χ. ταχυδρομικὸν δέμα. Εἰς τὸ μέρος ὅπου στέλλεται, ὁ κηρίνος οὗτος κύλινδρος δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐντὸς τοῦ ὀρειγάλκου κυλίνδρου ἄλλου φωνογράφου ἔχοντος ὅμως διαστάσει ἀκριβῶς ἴσας, καὶ τὸν ὁποῖον τῇ βοηθεῖα κλίμακος φεροῦσης βαθμούς, καὶ ἐπικεκολλημένης ἐπὶ τοῦ μεταλλίνο κυλίνδρου δυ-

νάμεθα νά τοποθετήσωμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν κατεῖχεν ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου τοῦ ἐντυποῦντος τὸν λόγον ὄργανου.

Ὁ φωνογράφος ὁ δεχόμενος ἢ ὁ ἀναπαράγων τὸν λόγον κινεῖται δι' ἠλεκτρικοῦ κινητηρίου καὶ αἱ δονήσεις τοῦ διαφράγματος, ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀκίδος τῆς πιπτούσης καὶ ἐγειρομένης, καθόσον διέρχεται ὑπεράνω ἐξογκώματος ἢ κοιλωμάτος τοῦ κηρίνου κυλίνδρου, ἀναπαράγουσιν ἀκριβῶς τοὺς ἤχους οἵτινες προσέπεσον ἐπὶ τοῦ φωνογράφου τοῦ δοχέως τοῦ λόγου.¹⁾ Ὁ τελειοποιηθεὶς φωνογράφος τοῦ "Εδισον, ἀναπαράγει ἀκριβῶς οὐ μόνον τοὺς ἤχους, οἵτινες ἐκίνησαν τὴν ἀκίδα, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόνους τῆς φωνῆς ὡσαύτως, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς μεμβράνης Ποῖον ἔσται τὸ μέλλον τοῦ ἐργαλείου αὐτοῦ τοῦ τοσοῦτον περιέργου; Δὲν τὸ γνωρίζομεν ἀκόμη· ἀλλὰ καίπερ μὴ προβαίνοντες τόσον ὅσον τινὲς ἐκ τῶν συναδέλφων, οἵτινες βλέπουσιν ἤδη τὰ ταχυδρομεῖα πλήρη φωνογραφημάτων στελλομένων, νομίζομεν ὅτι ἡ πρώτη ὠφέλιμος αὐτοῦ χρῆσις ἔσται ἢ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν στενογράφων.

Φαίνεται ὡσαύτως προωρισμένοι εἰς ἰδίαν ὅλως χρῆσιν, εἰς τὸ νά ἀναπαράγῃ λόγον ἐκφωνηθέντα καὶ στελλόμενον φωνογραφικῶς. Ὑποθέσωμεν ὅτι ῥήτωρ ἄγγλος ἢ ἀμερικανός, στέλλει τὸ ἀκριβὲς κείμενον τοῦ λόγου του δι' ἐκτυπώσεως φωνογράφου ἐπὶ κυλίνδρου. Ὁ κύλινδρος οὗτος τεθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀναπαράγου φωνογράφου καὶ κινούμενος ὑπὸ τοῦ ἠλεκτρικοῦ κινητηρίου θὰ ἐπαναλάβῃ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἀνθρώπος τῆς ἀκούων δύναται νά συνθέσῃ ἀμέσως διὰ τυπογραφικῶν χαρακτῆρων.

Τοιοῦτος ὁ φωνογράφος, δι' οὐ δύναμεθα οὐ μόνον νά ὁμιλῶμεν ἐξ ἀποστάσεως, ὡς διὰ τοῦ τηλεφώνου, ἀλλὰ καὶ νά διατηρῶμεν ἀποτετυπωμένον τὸν λόγον, καὶ νά ἀκούωμεν ἐν Εὐρώπῃ τὸν λόγον ῥήτορος τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ τὸν τόνον καὶ τὰς κάμφεις τῆς φωνῆς του.

Δικαίως ἐρρέθη ὅτι τὸ ὄργανον τοῦ "Εδισον θὰ διατηρῆ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν φωνὴν τῶν ἀποθανόντων, καὶ βεβαίως θὰ εἶναι τι θαυμάσιον νά ἀκούωμεν πολὺν χρόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τὴν φωνὴν ἀνδρὸς ἐξόχου ἢ συγγενοῦς προσφιλοῦς. Θὰ διατηρῶμεν τότε τοὺς κηρίνους κυλίνδρους, ὡς διατηροῦμεν σήμερον τὰ αὐτόγραφα, καὶ βεβαίως θὰ γείνωσι βιβλιοθήκαι ἢ καὶ εἰδικὰ μουσεῖα διὰ τοιαύτας συλλογὰς.

(Μετὰφρασις)

ψ·

1) Ἡ ἐν σελίδι 155 εἰκὼν παριστᾷ τὸν "Εδισον ἀκρωμένον τοὺς διὰ τοῦ φωνογράφου ἀναπαράγομένους ἤχους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΟΜΒΑΗΣ

Μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴ νά μοῦ γυρέψετε «τίποτε ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἐν Ἰνδία βίον». Ὅριστε μιὰ μικρὴ περιγραφὴ τῆς Βομβάης. Ἴσως ἔπρεπε νά σᾶς τὴν δώσω πρὸ πολλοῦ. Μὰ ἔλα δὰ ποῦ ἐμεῖς οἱ Ῥωμηοὶ θέλομε νά τὰ φτειάνομε ὅλα τοῦ πρώτου νεροῦ, μὴν τύχη καὶ δὲν τὰ παραλάβῃ ἡ ἀθανασία ἔς τὴν ἀγκαλιὰ τῆς! Καὶ σὰν πάρουμε τὸ κονδύλι στὸ χέρι, πρέπει καὶ καλὰ νά γράψουμε μὲ ἓνα ὄφος δεσποτάδικο, μιὰ προσφώνησι ἔστους αἰῶνας ποῦ θάλλθουν, καὶ ὄχι ἓνα ἀπλό γράμμα ἔστους φίλους! Κ' ἔτσι μὲ τὸ νά μὴ μπορούσα νά γράψω σὲ τέτοια γλῶσσα, δὲν σᾶς ἔγραφα τίποτε! Τώρα ὅμως, ποῦ ἐκοπιάσετε ἔστὸ φτωχικό μου, πρέπει νά σᾶς εὐχαριστήσω μὲ τὸ βρεσκαμένο.

Γιὰ νά μπορέσω νά κάμω μιὰ σωστὴ περιγραφὴ πρέπει νά γυρίσω μερικὰ χρόνια πίσω, τότες ποῦ πρωτοεῖδα τὸν τόπο. — Ἡ πρώτη ἐντύπωσι εἶνε καὶ ἡ ζωηρότερη.

Λοιπὸν σὰν ἐπρωτοβγήκα ἔστην Βομβάη ἦταν Γενάρης ἐφτάμισυ ὧρες βράδυ, καὶ θαρροῦσα πῶς ἔβλεπα ὄνειρο. Κᾶτι δρόμοι τρεῖς φορές πλατύτεροι ἀπ' τὴν δὲδὸ Στακίου, στολισμένοι μὲ δένδρα ποῦ δὲν εἶδαν ποτές τους φθινόπωρο, κα' ποῦ καὶ ποῦ θεόρκα γοθτικά χτίρια καταφωτισμένα, ποῦ ἔλεγεσ καὶ ἐκάννε πανηγύρι ἔδῳ πέρα. Ὅσο πήγαινα τόσο παρᾶξενη ἦταν ἡ θέα· ἀπὸ τῆ μιὰ μεριά θάλασσα, ἔστὸ πλάγι σιδηροδρόμοι, ἔπειτα ὁ δρόμος ποῦ πήγαινα, κα' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἓνα μεγάλο περιβόλι μὲ ἀψηλοὺς τοίχους ποῦ δὲν ἔβλεπεσ παρά τὰ δένδρα, κα' ἔδῳ κα' ἐκεῖ καπνὸ καὶ φλόγες! Τί νά ἦταν ἔδῳ πέρα! Μὲ τὰ ἄλλα ἐγγλέζικὰ τοῦ Μουσουλμάνος ἀμαζᾶς μοῦ ἐξήγησε πῶς ἦταν τὸ Ἰνδικὸ—νεκροταφεῖο νά τὸ ποῦμε δὲν ταιριάζει, ἄς τὸ ποῦμε νεκροκαυστεῖο, — ἴσα ἴσα κοντὰ ἔστὴ θάλασσα, γιὰ νά ρίχνουν τὴ στάχτη τῶν νεκρῶν μέσα. Περνώντας ἀπὸ πλεῖο κοντὰ μ' ἐχτύπησε καὶ μιὰ μυρωδιὰ «πριζόλας» ποῦ μ' ἔκαμε πολὺ κακό, πλειότερο ἀπ' ὅλες τὲς φουρτοῦνες τοῦ ταξειδιοῦ μου.

Σὰν ἐπέρασα αὐτὸ τὸ περιβόλι εὐρέθηκα ἀνάμεσα ἔς τὰ δένδρα ἐκεῖνα ποῦ βλέπομε ζωγραφισμένα καμμικὰ φορὰ, ἀψηλὰ καὶ λιγερά σὰν κοπέλες, καὶ τὰ πλατεῖα φύλλα τους ἀπάνω ἀπάνω, ποῦ ἀνάμεσά τους ἐλάμπανε τ' ἀστέρια σὰν διακάντια, μὲ τὴ μαλακὴ ἐκείνη λάμψι ποῦ μόνο ἔστὰ μεσημβρινὰ τοῦτα κλιμακτα ἔχει ὁ οὐρανός.

Νά μὴ τὰ πολυλογῶ ἔφθασα σίτιτι ἔς τὸ ἐνὸς Ἑγγλέζου φίλου ποῦ μὲ φιλοξενῆσε. Τὰ λένε (μπούγκα.λα ἔδῳ τὰ σίτιτικα τους. Μεγάλες πε-